

ONGIN FJALD DAGSSKRÁ

– Her er tað avgerandi, hvør tú ert sum menniskja. Húsini, bilurin ella klæðini, tú gongur í, hava ongan týdning. Alt verður sagt beinleiðis, og tingini eru, sum tey síggja út til at vera. Tað er tað, sum mær dámar allarbest í Eysturgrønlandi, sigur 54 ára gamla Hjördis Viberg, sum stórtrívist í lítla, avbyrgda býnum Tasiilaq, har hon hevur búð saman við familjuni seinastu seks árin. Hon er sera virkin í sosiala arbeiðnum í býnum, har stórir trupulleikar eru av rúsdrekkamistnýtslu, arbeiðsloysi og sjálmorðum, og í næstum tekur hon við nýggjum starvi sum kommunustjóri í Eysturgrønlandi

MILDRIÐ JACOBSEN

Vit hildu, at vit vóru liðug við Grønland. Men tað skuldi lítið til, tá eg fekk í boði at koma aftur til Grønlands at arbeiða. Um einum dámar landið, so ger tað okkurt við ein, sigur Hjördis Viberg, sum fyri seks árum síðani flutti aftur til Grønlands saman við manninum Hans Óla Viberg og báðum synunum.

Hon og maðurin høvdu frammanundan búð í fimm ár í Upernavik og Ilulissat, men høvdu verið aftur í Føroyum í átta ár, tá Hjördis fekk tilboð um at gerast posthúsleiðari á frímerkjadeldini hjá Post Greenland í fjarskotna, eysturgrønlandska býnum Tasiilaq, sum æt Ammassalik, til hann fekk nýggja navnið í 1992.

– Vit aftraðu okkum eitt sindur at fara avstað aftur, tí hesa ferð høvdu vit tveir synir, sum vóru seks og níggju ára gamlir, og vit høvdu tí onnur atlit at taka. Vit

2000 fólk búgva í eysturgrønlandska býnum Tasiilaq

vistu, at skúlaøkið í Grønlandi er ein avbjóðing, og Eysturgrønland er eisini heilt øðrvísi enn Vesturgrønland, har vit høvdu búð áður, greiðir Hjördis frá. Eitt nú er stórir munur á málinum, og vesturgrønendingar skilja ikki málið, sum eysturgrønendingar tosa.

– Men vit avgjördu at fara avstað kortini, og hóast byrjanin var hørð hjá synunum, so kom tað ongantið har til, at vit hava umhugað at farið heimaftur.

– Vit skuldu bara búgva her í trý ár. Men vit hava verið her í seks ár, og nú taka vit í øllum førum trý ár afturat, sigur Hjördis Viberg, sum øll árin hevur verið sera virkin í sjálvbodnum sosialum arbeiði í Tasiilaq, og sum 1. september tekur við nýggjum starvi sum kommunustjóri í Eysturgrønlandi. Tá fær hon ábyrgdina av 500 kommunalum starvsfólkum, sum arbeiða í Tasiilaq og fimm eysturgrønlandskum bygdum.

Hon greiðir frá, at tað, sum henni dámar allarbest við Eysturgrønlandi, er, at har verður ongin